

Bakalářská práce

Student: Lenka Kubíčková: *Příprava ke svátosti biřmování*

Vedoucí práce: Dr. Vojtěch Eliáš

Oponent: Tomáš Mrnávek, Th.D.

Posudek oponenta:

Předložená práce se věnuje přípravě k biřmování. Celkový počet stran je 46. Práce se skládá z pěti kapitol plus úvod a závěr. Nejprve se autorka zabývá vymezením pojmu a chápání této svátosti v církvi. Následuje pojednání o adresátech katecheze (kap. 2), o cíli přípravy (kap. 3) a metodě (kap. 4). V kapitole 5. je návrh cyklu katechezí.

Autorka pečlivě prostudovala dostupnou literaturu k tomuto tématu. Na s. 44-45 je seznam použité literatury, ke které nemám zásadní výhrady. Grafická úprava je nedostačující, zejména u citací. Na s. 46 je předmětový seznam v angličtině.

Autorka se zaměřila v celé práci pouze na dospívající a mladé, ale tato svátost není určena pouze pro mladé, jak by mohlo být patrné z této práce. K této svátosti přistupují lidé různě staří a při přípravě je nutné s tím počítat a přípravy podle toho přizpůsobit.

Na s. 3 je *Úvod*, který považuji za velmi krátký. Za nepřiliš šťastnou považuji také tuto formulaci: *Na základě dostupné literatury v českém jazyce se snažím přijít na to, jaký význam má svátost biřmování a příprava k této svátosti v dnešní církvi a pro nynější mladé.* Nejsem si jist, jestli je vhodné hledat význam svátostí v literatuře. Autorka jako přímou zkušenost využila pouze svou vlastní přípravu k biřmování, ale již neuvádí nic bližšího o této přípravě. Pro tuto práci by mohlo být přínosné účastnit se nějaké další přípravy či katecheze formou náslechu. To pravděpodobně autorka neudělala. Jako problematické vidím také omezení na jednu věkovou skupinu.

V celé práci je mnoho citací, které ale nejsou dostatečně označeny a jsou libovolně užívány. K odlišení citací autorka používá pouze uvozovky, které navozují dojem, že se vždy jedná o citaci, ale při bližším porovnání se ukazuje, že to nejsou vždy přesné citace, ale mnohdy jakoby parafráze citovaného textu (viz např. na s. 11-12 přepis §1309 z KKC). Oproti tomu

jsou na jiných místech přesné citace označené stejně (např. na s. 13 citace z LG).

Celá 1. kapitola a následující jsou jakoby sestaveny pouze z citací. Bohužel původ citací není vždy úplně jasný.

Na s. 15 začíná kap. 2 *Adresáti katecheze*. Na této kapitole je nejvíce patrné, že se autorka zaměřila pouze na mladé lidi, což je vzhledem k situaci u nás velmi nevhodné. Působí to až dojmem, že starší generace již na přípravu k této svátosti nepatří.

V kap. 2.3 *Požadavky kladené na připravujícího* (od s. 24) se rozebírají nároky na osobu, která vede přípravu katechezí. Zásadní problém spatřuji v tom, že autorka klade důraz na víru a vnímavost katechety. Obávám se, že to je málo k tomu, aby někdo mohl dobře vést přípravu. Následuje seznam zásad z knihy Aleše Opatrného *Pastorace v postmoderní společnosti* (KNA, Kostelní Vydří 2001) a autorka se najednou ocitá u tématu pastorace. Nikde se již nedočteme, kdo tedy přípravy může vést. Ani zmínka o katechetech, pastoračních asistentech či kněžích, pouze o duchovních rádčích, kteří nejsou více specifikováni.

V kap. 2.4 *Situace připravovaných* (od s. 29) se náhle ocitáme v části zaměřené na vlastní přípravu. V podkapitole 2.4.1 *Příprava jako návrat do katolické církve* si studentka hned v prvním odstavci odporuje svým tvrzením, že adepti by měli mít zažitou svátostnou praxi a základní náboženské znalosti. Domnívám se, že ten, kdo se chce vrátit do církve, může mít nejrůznější potíže se svátostnou praxí a nevím, jestli je pastoračně nejvhodnější takového člověka poslat rovnou k biřmování.

Následuje rozdělení na části (s. 29-30) a pojednání o *Katecheticko-formační části* a *Modlitebně-formační části*. Není zřejmé, proč je toto téma probíráno na tomto místě, když metodě aj. se autorka věnuje až v kap. 4.

4. kap. *Metoda* (od s. 36) je celkově mylně pojatá a naprosto vzdálená reálné pastoraci. Je to seznam obecně platných pouček týkajících se příprav ke svátostem. Autorka spoléhá na všemocné schopnosti katechety, který nepotřebuje vzdělání a ani radu zkušenějších. Při přípravě katechezí je podle mého názoru velmi potřebné, aby se katecheta, zvláště začínající, poradil s někým zkušenějším.

V 5. kapitole (*Návrh konkrétního cyklu katechezí*, od s. 38) autorka nepřináší nic nového, je tam pouze převzatý model. K tomu je jakýsi nástin prvního setkání. Nikterak více není návrh rozveden a ani konkretizován. Ukázka z jedné katecheze je sice zajímavá, ale jako součást návrhu cyklu katechezí je nedostačující.

Práce nepřináší žádné podnětné informace a nápady. Nikde se nedočteme ani o vlastním průběhu udílení svátosti. Vyvrcholením celé přípravy je právě přijetí svátosti, což je v této práci úplně opominuto. Rovněž

důležitá role kmotra a jeho výběr není nikterak rozebrán. Za nejméně zdařilé části považuji *Úvod* a *Závěr*.

Tato práce je naprosto odtržená od praktické pastorace a katecheze. Bylo by velmi vhodné, kdyby autorka navštívila nějakou katechezi dospělých a případně se zúčastnila i jiné přípravy na biřmování, než pouze té, kterou absolvovala před vlastním biřmováním.

Zhodnocení této práce ponechám na rozhodnutí komise.

V Praze dne 19. října 2006

podpis oponenta